

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 143/17

Luksemburg, 20 grudnia 2017 r.

Wyrok w sprawie C-226/16

Eni i in. / Premier Ministre i Ministre de l'Environnement, de l'Énergie et de la Mer

Państwa członkowskie nie mogą zobowiązywać dostawców gazu ziemnego do utrzymywania wyłącznie na terytorium krajowym wystarczających zapasów magazynowych gazu ziemnego w celu wypełnienia obowiązków ustanowionych w rozporządzeniu Unii dotyczącym bezpieczeństwa dostaw gazu

Owe państwa członkowskie mogą natomiast rozszerzyć krąg odbiorców, dla których dostawy gazu są zapewnione w sytuacjach kryzysowych wskazanych w tym rozporządzeniu, pod warunkiem spełnienia ustanowionych w nim wymogów

Spółki Eni, Eni Gas & Power France i UPRIGAZ wniosły do francuskiej Conseil d'État (rady stanu) skargę w celu stwierdzenia nieważności francuskiego dekretu, który ich zdaniem narusza rozporządzenie Unii dotyczące bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego¹. Spółki te utrzymują przede wszystkim, że dekret w sposób niewłaściwy rozszerza definicję „odbiorców chronionych” przewidzianą w owym rozporządzeniu (ponieważ pojęcie to jest zasadniczo zdefiniowane jako oznaczające odbiorców będących gospodarstwami domowymi, którzy są już podłączeni do sieci dystrybucyjnej gazu oraz, w zależności od decyzji państw członkowskich, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa): dekret ten włącza bowiem do zakresu definicji „odbiorców chronionych” odbiorców niebędących gospodarstwami domowymi podłączonych do sieci dystrybucyjnej gazu, którzy nie zgodzili się w umowie na dostawy przerywalne i którzy niekoniecznie są małymi i średnimi przedsiębiorstwami. Definicja odbiorców chronionych jest istotna w zakresie, w jakim określa szereg obowiązków dla dostawców gazu w celu zapewnienia, w razie sytuacji kryzysowej, bezpieczeństwa dostaw odbiorcom znajdującym się w najtrudniejszej sytuacji.

Zainteresowane spółki twierdzą ponadto, że w celu zapewnienia ciągłości dostaw dla odbiorców gazu, dekret nakłada na dostawców francuskich obowiązek utrzymywania we Francji wystarczających zapasów magazynowych gazu ziemnego, co oznacza zasadniczo, iż 80% praw do magazynowania jest utrzymywane na terytorium krajowym.

Conseil d'État zwróciła się do Trybunału z pytaniem, czy omawiane przepisy dekretu są zgodne z tym rozporządzeniem.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał zaznaczył przede wszystkim, że wspomniane rozporządzenie pozwala państwom członkowskim nałożyć „dodatkowe wymogi” na przedsiębiorstwa gazowe ze względu na bezpieczeństwo dostaw gazu. Wynika stąd, że państwa członkowskie mogą obciążyć przedsiębiorstwa gazowe dodatkowym wymogiem magazynowania gazu dla odbiorców, którzy niekoniecznie wchodzą w zakres ustanowionej w tym rozporządzeniu definicji „odbiorców chronionych”. Niemniej jednak Trybunał przypomniał, że nałożenie takiego dodatkowego wymogu na przedsiębiorstwa gazowe jest uzależnione od spełnienia szeregu określonych w tym rozporządzeniu warunków. W szczególności wymóg taki powinien opierać się na ocenie ryzyka, nie zakłócać nadmiernie konkurencji ani nie utrudniać funkcjonowania rynku wewnętrznego gazu i nie wpływać niekorzystnie na zdolność każdego innego państwa członkowskiego do zaopatrywania swoich odbiorców chronionych w przypadku sytuacji

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 994/2010 z dnia 20 października 2010 r. w sprawie środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylające dyrektywę Rady 2004/67/WE (Dz.U. 2010, L 295, s. 1).

nadzwyczajnej w skali kraju, regionu lub Unii. Conseil d'État powinna ustalić, czy omawiany dekret spełnia te warunki.

Następnie Trybunał stwierdził, że ustawodawstwo nakładające na dostawców gazu ziemnego obowiązek utrzymywania koniecznie i wyłącznie na terytorium krajowym wystarczających zapasów magazynowych gazu ziemnego jest niezgodne z tym rozporządzeniem w zakresie, w jakim rozporządzenie to zakazuje właściwym organom brania pod uwagę jedynie infrastruktury znajdującej się na terytorium krajowym. Zważywszy jednakże na okoliczność, że omawiany dekret stanowi, iż organy francuskie mogą w ramach obowiązku magazynowania na terytorium francuskim uwzględnić „inne instrumenty modulacji”, Trybunał zwrócił się do Conseil d'État o ustalenie, czy przewidziana w dekrete możliwość zapewnia, że zainteresowani dostawcy rzeczywiście mogą spełnić spoczywające na nich obowiązki na szczeblu regionalnym lub Unii. Gdyby tak było, obowiązek magazynowania na terytorium krajowym mógłby być zgodny z omawianym rozporządzeniem.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106